

Sygn. akt I CSK 453/14

POSTANOWIENIE

Dnia 22 stycznia 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Mirosław Bączyk

w sprawie z powództwa M. L. K.

przeciwko M. J. M.

o uznanie czynności prawnej za bezskuteczną i nakazanie,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 22 stycznia 2015 r.,

na skutek skargi kasacyjnej pozwanej

od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]

z dnia 13 lutego 2013 r., sygn. akt VI ACa [...],

- 1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;**
- 2. zasądza od pozwanej na rzecz powódki kwotę 3600 (trzy tysiące sześćset) zł tytułem zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Pozwana złożyła skargę kasacyjną od wyroku Sądu Apelacyjnego z dnia 13 lutego 2013 r., który zapadł w wyniku wniesienia apelacji przez obie strony od wyroku Sądu Okręgowego z dnia 25 kwietnia 2012 r. Sąd Apelacyjny zaskarżonym wyrokiem zmienił wyrok Sądu Okręgowego i uznał za bezskuteczną wobec strony powodowej opisaną w pkt I sentencji wyroku czynność prawną obejmującą częściowy podział majątku małżonków (dłużnika i jego żony, osoby trzeciej w rozumieniu art. 527 k.c.).

W skardze kasacyjnej podnoszono naruszenie art. 527 § 1 k.c. w zw. z art. 65 § 2 k.c. Skarżąca domagała się uchylenia zaskarżonego wyroku i przekazania sprawy Sądowi pierwszej instancji do ponownego rozpoznania.

Motywuując wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania, skarżąca stwierdziła, że w rozpoznawanej sprawie istnieje istotne zagadnienie prawne, które sprowadza się do pytania sformułowanego w pkt III skargi i bliżej uzasadnionego w pkt V tej skargi.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Analizując treść zaskarżonego wyroku, treść skargi kasacyjnej i zawartą w niej prawną argumentację wniosku o przyjęcie skargi do rozpoznania (pkt V skargi) oraz treści odpowiedzi na skargę kasacyjną (k. 599 i n. akt), Sąd Najwyższy stwierdził, że w rozpoznawanej sprawie nie wystąpiła przesłanka przyjęcia jej do rozpoznania, przewidziana w art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. Nie ma, oczywiście, przeszkód obejmowania skargą pauliańską także czynności prawnej polegającej na częściowym podziale majątku wspólnego, którego skutkiem byłoby przesunięcie niektórych składników majątku wspólnego małżonków do majątku osobistego jednego z małżonków. Chodzi tylko o to, czy wystąpiły wszystkie zasadnicze, obiektywne i subiektywne przesłanki skuteczności takiej skargi. Z ustaleń Sądów meriti wynika, że w wyniku zawartej w dniu 28 czerwca 2005 r. notarialnej umowy o częściowy podział majątku wspólnego (obejmującego jego zasadnicze składniki – własnościowe prawo do lokalu i nieruchomości gruntowej) pozwana (osoba trzecia w rozumieniu art. 527 k.c.) nabyła nieodpłatnie wspomniane składniki majątkowe (art. 528 k.c.). Doszło tym samym do nieodpłatnego rozporządzenia elementami majątkowymi tworzącymi majątek należący także do dłużnika (małżonka pozwanej).

Oznacza to na pewno pogorszenie stanu niewypłacalności tego dłużnika, skoro do wyzbycia się istotnych składników majątku wspólnego doszło bez żadnego ekwiwalentu (art. 527 § 2 k.c.). Nie ma więc znaczenia w tej sytuacji to, że dłużnik – z racji swojej odpowiedzialności deliktowej (art. 415 k.c.) - mógłby odpowiadać wobec wierzyciela (wierzyciela pauliańskiego) jedynie majątkiem odrębnym (obecnie – osobistym; art. 787 k.p.c.).

W tej sytuacji Sąd Najwyższy na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c. odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

O kosztach postępowania kasacyjnego orzeczono stosownie do postanowień art. 98 k.p.c., 108 § 1 k.p.c. i §§ 6, 12 rozporządzenia MS z 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (...) (Dz.U. nr 163, poz. 1349 ze zm.).